

РЕШЕНИЕ

№ 3247

гр. София, 16.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 16.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **8456** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба подадена от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], чрез юрисконсулт К. Н. и „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], чрез юрисконсулт К. Н. срещу Решение № Ж-392 от 10.08.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), с което по т. 1 жалбоподателите са задължени в 7 дневен срок от получаване на решението да удовлетворят искането на Р. Х. за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за обект с ИТН 4181836, намиращ се в [населено място],[жк], бл. № 170, ет. 1, „офис-5“ и т. 2 в 7 дневен срок след изпълнение на т.1 да уведомят Комисията за предприетите действия.

С жалбата се иска съдът да отмени решението на КЕВР като незаконосъобразно, тъй като е постановено извън материалната компетентност на регулаторния административен орган при неспазване на установената форма за издаване на акта, при съществени нарушения на административно производствените правила и несъответствие с приложимия материален закон, както и в противоречие с целта на закона и да се върне преписката на органа със задължителни указания относно

правилното прилагане на закона. В хода на съдебното производство жалбоподателите редовно призовани, не се явяват и не се представляват. От тях е постъпила молба/ становище/, в която заявяват, че поддържат жалбата и молят да бъде уважена, а оспореното решение отменено и да им бъдат присъдени сторените съдебно – деловодни разноски.

Ответникът – КЕВР, редовно призован, се представлява от юриконсулт К., който оспорва жалбата, предлага да не се уважава и претендира юриконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – Р. М. Х., редовно призован, не се явява и не се представлява в производството по делото.

Административен съд София - град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

Административното производство е образувано във връзка жалба, с вх. № Е-11ИН-00-195 от 14.03.2022 г., подадена от Р. М. Х. срещу „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение юг“ ЕАД. В жалбата се възразява срещу отказа за промяна на предназначението на ползваната електрическа енергия от небитов на битов потребител, на недвижим имот, „офис“ намиращо се в [населено място],[жк], бл. № 170, ет. 1, „офис-5“.

Жалбата, като отговаряща на изискванията на чл. 142 и сл. от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3) е разгледана от КЕВР на основание чл. 22, ал. 1, т. 1 от Закон за енергетиката (ЗЕ). Комисията, съгласно ЗЕ, разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, свързани с изпълнението на задълженията им по закона. В случай, че жалбата е основателна, Комисията с решението си дава задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Оспореното Решение № Ж-392 от 10.08.2022 г. на КЕВР е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона писмена форма, при спазване на материалния закон и липса на нарушения на административнопроцесуалните норми. Видно от приложената и приета от съда административна преписка, КЕВР е изпълнила нормата на чл. 142 и сл. от Наредба № 3. Това се потвърждава и от приобщените към административната преписка писмени доказателства. Спазена е нормата на чл. 35 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), като Комисията е събрала в хода на административното производство всички относими доказателства за правилното и мотивирано произнасяне по жалбата.

В жалбата си, жалбоподателя пред АО, твърди, че с нотариален акт е закупил през 2015 г., недвижим имот, „офис“ находящо се в [населено място],[жк], бл. № 170, ет. 1, „офис- 5“. При изповядване на сделката е бил уведомен, че всички консумативи ползвани в имота ще бъдат на битови цени. На 27.01.2022 г., жалбоподателя е подал заявление за услуга към електроразпределителното дружество, в което е декларирал, че консумираната електрическа енергия ще се ползва за битови нужди в обект с ИТН

4181836.

Във връзка с това искане за промяна на статута на клиент от небитов потребител на битов такъв, за обект с ИТН 4181836 находящ се в [населено място],[жк], бл. № 170, ет. 1, „офис-5“, Комисията е приела:

Съгласно т. 2а на §1 от Допълнителните разпоредби на ЗЕ „битов клиент“ се определя като клиент, който купува електрическа енергия за собствени нужди. Съгласно т. 33а „небитов клиент“ е определен като клиент, който купува енергия за небитови нужди.

Въведеното в ЗЕ разделение на клиентите е в съответствие и с целта на дефиницията на Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент от 13.07.2009 г. относно Общите правила за вътрешния пазар на електрическа енергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО, а именно: чл. 2, т. 10, съгласно която „битов клиент“ означава клиент, купуващ електроенергия за собствена битова консумация, като изключват търговски или професионални дейности съгласно чл. 2, т. 11 „небитов клиент“ означава физическа или юридическо лице, купуващ електроенергия, която не е за негови собствени битови нужди и включва производители клиенти на едро.

Критиките за дефиниране на клиенти са заложили и в разпоредбите на Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, одобрени с Решение № ОУ-013 от 10.05.2008 г. на Държавна комисия за енергийно и водно регулиране. Дефиницията за клиент съгласно чл. 1, т. 4 от Общите условия на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД включва понятието „потребител на електрическа енергия за битови нужди“ - физическо лице, собственик или ползвател на имот присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството съгласно действащото законодателство, което ползва електрическа енергия за домакинствата си, и понятието „потребител на енергия за стопански нужди“ - физическо или юридическо лице, както и лице на издръжка на държавния или общински бюджет, което купува електрическа енергия за стопански и/или обществени нужди за обект, присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството.

Чл. 6, ал. 1 от Общите условия на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД дава възможност електрическа енергия да се използва от клиента за битови или стопански нужди. Ал. 4 на чл. 6 предвижда, че клиентът е длъжен незабавно и писмено да уведоми дружеството в случаите, когато на територията на един обект се наложи промяна на предназначението на цялата или част от използваната електрическа енергия (от стопанска на битова или обратно). В тази връзка следва да се отбележи, че според чл. 10, т. 1 от Общите условия на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД клиентът има право да използва електрическата енергия според предназначението на обекта - битов или стопански. Съгласно чл. 11, т. 3 от същите, клиентът се задължавала уведоми писмено електроснабдителното дружество в 30 (тридесет) дневен срок за всяка промяна, свързана с подадените от него лични данни, адресна регистрация, данни на фирмата, промени в собствеността, промени в начина на ползване на обекта, наложени временни ограничения на ползване на обекта.

Въз основа на горепосочените разпоредби от нормативната уредба, уреждаща критериите за разграничаване на битови и небитови потребители на електрическа енергия, се прави разграничение, относно нуждите които се задоволяват от потребителите с използваната енергия, поради което е прието за недопустима да се прилага критерии от дружествата само и относно предназначението на имота.

Въз основа на събраните в хода на административното производство данни, КЕВР е постановила Решение № Ж-392 от 10.08.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), с което по т. 1 жалбоподателите в настоящото производство са задължени в 7 дневен срок от получаване на решението да удовлетворят искането на Р. Х. за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за обект с ИТН 4181836, намиращ се в [населено място],[жк], бл. № 170, ет. 1, „офис-5“ и т. 2 в 7 дневен срок след изпълнение на т.1 да уведомят Комисията за предприетите действия.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата и административната преписка писмени документи и ангажирани от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира подадената жалба за неоснователна.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК и от надлежни страни, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 76 от Закона за енергетиката Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. Съгласно ал. 4, т. 2 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп. С оглед на това и предвид разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ, според която КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган.

По делото се установява, че действащите Общи условия на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД са одобрени с решение на КЕВР № ОУ-013 от 10.05.2008 г. Към датата на издаване на оспореното решение в т. 2а от пар. 1 от ДР на ЗЕ предвижда, че „Битов клиент“ е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за собствени битови нужди. В т. 33а на същата разпоредба е дадено определение на понятието „небитов клиент“ – клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация, горещо водоснабдяване и технологични нужди или природен газ за небитови нужди. От анализът на двете разпоредби ясно се установява,

че разграничението между двата вида потребители е на плоскостта на нуждите, за задоволяването на които се купува/ползва енергията, а не на плоскостта на характера и вида на обекта, като жилищен или стопански.

Същите дефиниции се инкорпорират в чл. 1, т. 4 от Общите условия, определящи понятието „клиент“ и в двете му значения, като „мрежов клиент“ и като „потребител на електрическа енергия“. Така посочените определения макар и да не пресъздават в пълен обем дефинициите на ЗЕ посочват, че при битовите клиенти електроенергията се използва за домакинството им, а при небитовите – същите купуват електрическа енергия за стопански и/или обществени нужди.

В т. 1 на чл. 1 от Общите условия е дефинирано и понятието „обект“ като всеки обособен по отношение на измерването на електрическа енергия имот на потребител, в който се консумира електрическа енергия. Допълнително се посочва, че обектът е съвкупност от терен, сгради, технологично оборудване, електрически съоръжения и уреди, консумиращи електрическа енергия. И тук, както и в разпоредбите на т. 2а и т. 33 от пар. 1 от ДР на ЗЕ разграничението на двата вида потребители е поставено в зависимост единствено от нуждите, за които се „ползва“ при потребителите за битови нужди и съответно „купува“ при потребителите за стопански нужди енергия. Този извод се потвърждава от разпоредбата на чл. 6 от Общите условия, където се урежда хипотезата при промяна на територията на един обект на предназначението на цялата или на част от използваната електро енергия (от стопанска на битова или обратно). Тогава клиентът е длъжен незабавно и писмено на уведоми „ЕВН България Електроразпределение“ ЕАД. Всички тези норми от Общите условия обвързват ценообразуването само и единствено с предназначението на енергията, а не обекта, в който тя се доставя.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав споделя изводите на ответника, че според ЗЕ разделението на двата вида клиенти е на плоскостта на различните нужди, които те ще задоволяват със закупената електроенергия, а не на плоскостта на предназначението на обектите, където ще я потребяват. Водещ критерий за разделението на битов и небитов клиент са нуждите, за които се ползва електрическата енергия в обекта, а не предназначението на същия. В тази връзка промяната на предназначението на използваната електрическа енергия не следва задължително да се обвързва с промяна на предназначението на обекта по реда и при условията на ЗУТ.

Следва да се посочи с Преходните и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на ЗЕ (ПЗР към ЗИД на ЗЕ), в сила от 26.06.2020 г., е въведена разпоредбата на §15, ал. 1, съгласно която в 30-дневен срок от влизането в сила на този закон, крайните снабдители изпращат уведомление до всеки небитов краен клиент за прекратяване снабдяването с електрическа енергия от 01.10.2020 г. на обекти, присъединени към електроразпределителна мрежа на ниво ниско напрежение, в съответната лицензионна територия. С разпоредбата на ал. 2 се конкретизира, че в случай че до 30.09.2020 г. включително клиент по ал. 1 не е сключил договор с търговец на електрическа енергия по свободно договорени цени, доставката на електрическа енергия се извършва от досегашния му доставчик, в качеството му на

титуляр на лицензия по чл. 39, ал. 1, т. 5. С ал. 3 на §15 се уточнява, че доставчикът по ал. 2 сключва типов договор с клиентите, които до 30.09.2020 г. включително не са сключили договор с търговец на електрическа енергия. Типовият договор е със срок от 01.10.2020 г. до 30.07.2021 г. До сключването на типовия договор доставчикът по ал. 2 осигурява доставката на електрическа енергия при условие че клиентът своевременно заплаща всички дължими суми във връзка с доставката.

Горните разпоредби в ПЗР към ЗИД на ЗЕ не съдържат ограничения относно промяна на нуждите, за които се ползва електрическата енергия в даден обект и същите не противоречат на заложените в ЗЕ критерии за разделение между битов и небитов клиент.

В конкретния случай с подаденото на 27.01.2022 г. Заявление, заинтересованата страна е декларирала, че консумираната електрическа енергия в обект с ИТН 4181836 се ползва за жилищни нужди и може да се приеме, че съгласно чл. 11, т. 3 от Общите условия, че Р. Х. е уведомил електроснабдителното и електроразпределителното дружество за начина на ползване на обекта.

С оглед гореизложеното, съдът приема, че оспореното Решение на КЕВР е правилно, а жалбата на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора следва да се уважи искането на ответника за присъждане на разноски, а именно на Комисията за енергийно и водно регулиране се дължи присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което съдът на основание чл.78, ал.8 ГПК вр. с чл.144 АПК във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ определя в минимален размер, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на от по 100 лв., за всеки от жалбоподателите.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 36-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] и „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], срещу Решение № Ж-392 от 10.08.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] и „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] да заплатят на Комисията за енергийно и водно регулиране сумата от по 100,00 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния

административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: